

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Eina nuo 1948 m.

ANTRADIENIS

N. 32 (3922)

Anykščiai,

1979 m. kovo mėn. 20 d.

Kaina 2 kap.

Šlovingas plėšinių įsavintojų jubiliejus

Draugas L. Brežnevas nušuntė sveikinimą žemdirbiams, mokslininkams ir specialistams, partiniams, tarybinėms, profsąjungų ir komjaunimo darbuotojams, visiems plėšinių ir dirvonų įsavinimo dalyviams.

Plėšiniai, sakoma sveikinime, ryškiai puslapiu lėjo į daugelio tūkstančių tarybinų žmonių biografiją. Ir

Kronika

Už geriausius rezultatus, pasiektus praėjusių metų sąjunginiame socialistiniame lenktyniavime auginant cukrinius runkelius, didinant jų gamybą ir pardavimą, Kėdainių rajonui paskirta TSRS Ministrų Tarybos ir VPSCT pereinamoji raudonoji vėliava bei piniginė premija. Kapsuko kolūkiečių runkelių augintojai iškovoję TSRS Žemės ūkio ministerijos ir šakos profsąjungos CK pereinamąją raudonąją vėliavą ir piniginę premiją.

Pažymint plėšinių įsavinimo epopėjos 25-meį, Vilniaus aukštojoje partinėje mokykloje įvyko mokslinė konferencija. Vadovaujantis draugo L. Brežnevo atsiminimų knyga „Plėšiniai“, buvo nagrinėjamas šio istorinio etapo poveikis, ugdomieji ir doroviniai amėnys, bruožai, įvairinant partinio darbo formas ir metodus.

Sparčiai vyksta rekonstrukcijos darbai „Lelios“ — didžiausio Pabaltijje sluviu susivienijimo — pagrindinėje įmonėje. Ateinančiais metais čia pradės veikti naujas modernus kostiumų siuvimo cehas. Rekonstruojamos ir kitose miestuose esančios susivienijimo įmonės. Tai padidins susivienijimo gamybinius pajėgumus daugiau kaip trečdaliu, darbininkams bus sudarytos geresnės darbo ir buities sąlygos.

Dėl ilgų ir šalios žiemos susikaupė daug sniego, giliai įšalusi žemė, todėl šiemet tikimasi didesnio pavasario potvynio ir ledų susigrūdimų. Prognozuojama, kad ledonešis pagrindinėse respublikos upėse prasidės kovo antroje pusėje. Respublikinė kovos su potvyniais komisija numatė konkrečias priemones. Ministerijos ir žinybų, miestų ir rajonų vykdomieji komitetai įpareigoti padaryti viską, kad dėl galimo potvynio liaudies ūkis nepatirtų nuostolių.

(ELTA)

šlovingo jubiliejaus — plėšinių ir dirvonų įsavinimo 25-ųjų metų dieną — karštai ir nuoširdžiai sveikinu visus plėšinių įsavinimo dalyvius, žemės ūkio darbuotojus, mokslininkus, specialistus, partinius, tarybinius, profsąjungų ir komjaunimo darbuotojus. Pirmieji plėšiniečiai parodė puikias tarybinų žmonių dorovines savybes, jie pagrįstai tapo ištikimo tarnavimo Tėvynei, komunizmo kūrimo idealams pavyzdžiu. Ir šias puikias tradicijas tęsia naujos plėšiniečių kartos.

Plėšinių žemė kaupia jėgas. Daug padaryta, bet ateltyje — įkveplanti perspektyva. TSRS CK 1978 m.

liepos plenumo parengtoje žemės ūkio tolesnio vystymo programoje svarbus vaidmuo didinant grūdų, mėsos ir kitos žemės ūkio produkcijos gamybą tenka plėšinių rajonams.

Draugas L. Brežnevas pareiškė tvirtą ištikimumą, jog Kazachstano, Sibiro, Uralo, Pavolgio, visų plėšinių rajonų darbo žmonės dar aktyviau ir atkakliau kovos, kad būtų įvykdyti partijos XXV suvažiavimo, TSRS CK 1978 m. liepos ir lapkričio plenumų nutarimai, ir pasiekti naujų didelių laimėjimų, įgyvendindami lenininę agrarinę politiką.

(TASS-ELTA)

Iškilmingas posėdis Alma Atoje

Šlovingam jubiliejui — plėšinių ir dirvonų įsavinimo 25-osioms metinėms skirtas iškilmingas posėdis kovo 14 d. prasidėjo Alma Atoje.

Iškilmingo posėdžio dalyviai entuzastingai į Garbės prezidiumą išrinko TSRS CK Politinį biurą su draugu L. Brežnevu prieškakyje.

Pranešimą padarė TSRS CK Politinio biuro narys, Kazachstano Komunistų partijos CK pirmasis sekretorius D. Kunajevs. Jis perskaitė draugo L. Brežnevo sveikinimą plėšinių ir dirvonų įsavinimo dalyviams, kuris buvo sutiktas audringais, ilgais plojimais.

Iš iškilmingo posėdžio tribūnos kalbėjo pirmieji plėšinių užkariautojai, partinių ir ūkinių organizacijų vadovai.

(TASS-ELTA)

Geriausios komjaunimo organizacijos

LLKJS rajono komitetas susumavo pirmųjų komjaunimo organizacijų socialistinio lenktyniavimo rezultatus, išaiškino geriausias jaunimo organizacijas. Geriausių rezultatų komunistiškai auklėjant jaunąją kartą, vykdančių TSRS XXV suvažiavimo nutarimus trečiaisiais dešimtojo penkmečio metais rajono žemės ūkio pirmųjų komjaunimo organizacijų tarpe pasiekė Raguvėlės tarybinio ūkio pirminė komjaunimo organizacija, kuriai vadovauja gyvulininkystės padalinio vadovė A. Maigytė. Pramonės, statybinio organizacijų, įmonių pirmųjų komjaunimo organizacijų tarpe pirmąją Anykščių veltinių vėlimo fabriko „Sparlakas“ komjaunimo organizacija (sekretorė R. Gendrenaitė).

Sioms komjaunimo organizacijoms įteiktas VLKJS CK pereinamosios raudonosios gairės, LLKJS RK garbės raštai.

Pirmoji vieta taip pat buvo pripažinta ir Anykščių BGAK pirminei komjaunimo organizacijai (sekretorius A. Motiejūnas).

B. Vytaitis

Pašarų bazės stiprinimas — gyvulininkystės produktų gamybos didinimo laidas

(Iš LKP rajono komiteto pirmojo sekretoriaus
J. PESECKO pranešimo)

Praėjė 1978 metal buvo vaisingo darbo, įgyvendinant istorinius partijos XXV suvažiavimo nutarimus, naujų laimėjimų, pasiektų šalies, respublikos ir mūsų rajono ekonomikoje ir kitose srityse metais.

Todėl už 1978 metais iškovotus aukštus laimėjimus Tarybų Lietuvai neseniai buvo įteiktas TSRS Centro Komiteto, TSRS Ministrų Tarybos, VPSCT ir VLKJS CK pereinamoji raudonoji vėliava.

Sąjunginėmis pereinamosiomis vėliavomis taip pat apdovanoti 42 mūsų respublikos kolektyvai, jų tarpe ir Anykščių sodininkystės tarybinio ūkio žemdirbių kolektyvas. LTSR Ministrų Tarybos ir Respublikinės profsąjungų tarybos pereinamosiomis raudonosiomis vėliavomis apdovanoti Jakšiškio tarybinio ūkio ir „Gintaro“ kolūkiečių žemdirbių kolektyvai.

Norėdusi šių kolektyvų dirbantiesiems ir ateityje pailkinti kuo geriausios sėkmės vykdant valstybines užduotis ir prisilimus socialistinius įsipareigojimus.

Reikia pabrėžti, kad dėka Komunistų partijos ir tarybinės vyriausybės skiriamos nuolatinių dėmesio ir teikiamos pagalbos žemės ūkiui, pasitaraisiais metais žymiai sustiprėjo rajono ūkių materialinė-techninė bazė. Valsitybės ir ūkių lėšomis per tris šio penkmečio metus atiduotose į eksploataciją gyvulininkystės pastatus galima laikyti 3130 galvijų, 3530 kiaulių. Per tą patį laikotarpį rajono ūkiuose 10,8 proc. padidėjo galvijų ir 11,6 proc. kiaulių.

Gyvulių skaičiaus augimas ir jų produktyvumo didinimas užtikrino sėkmingą trijų šio penkmečio metų gyvulininkystės produktų gamybos ir pardavimo valstybei planų įvykdymą. Ratione pieno gamybos užduotis įvykdyta 103,7 proc., mėsos — 102,4 proc.

Praėjusiais metais bendra gyvulininkystės produktų gamyba rajone išaugo 0,6 proc. Tačiau nepatenkinama yra tai, kad net 16 rajono ūkių sumažino gyvulininkystės produktų (perskaičius) sąlyginį pieną) gamybą. Palyginus su 1977 metais, pernai 3—4 proc. šių produktų mažiau pagaminta Andriūniškio, „Atžalyno“, „Ažuolo“, Cerniachovskio, M. Melnikaitės, Skiemonių, Surdegio, „Svyturio“, „Už taiką“, Vieniųbės kolūkiuose, Raguvėlės tarybinėje ūkyje.

TSRS CK 1978 m. liepos plenumo buvo parengta planai ir įvairiapusiška tolesnio gyvulininkystės produktų gamybos vystymo programa, kurią įgyvendinant reikės jau šiais metais užtikrinti rajono ūkiuose gana aukštus žemės ūkio produkcijos gamybos didinimo tempus: mėsos gamybą numatoma padidinti 5,7 proc., lyginant su 1978 metų gamybos lygiu, o pieno gamybą visuomeniniame sektoriuje padidinti 4,6 proc. Šie iškilę atsakingi uždaviniai įpareigoja rajono partijos komitetą, pirmąsias partines orga-

nizacijas, kolūkių ir tarybinų ūkių vadovus, kruopščiai išanalizuoti padėtį gyvulininkystėje, kritiškai įvertinti praėjusių metų rezultatus ir padaryti išvadas atečiai.

Būtina imtis priemonių ir nuveikti tokį darbą, kad kiekvienas ūkis galėtų ne tik įvykdyti, bet ir viršyti tiek šių metų, tiek ir viso penkmečio uždavinius. Realyje pagrindą tam sudaro tai, kad, pagal šių metų sausio 1 d. rodiklius, rajono ūkiuose laikoma 3 proc. galvijų ir 5 proc. kiaulių daugiau. Tačiau nerimą kelia tas, kad dar ypatingai žemi galvijų priesvoriai per parą, nesiekiantys 600 gramų, yra Skiemonių, „Už taiką“, „Atelies“ kolūkiuose, o žemesni kaip 400 gr. penimų kiaulių priesvoriai per parą gauti „Ažuolo“, Surdegio kolūkiuose. Paršelių priesvoris gavinio užduotys blogai vykdomos šiais metais „Aukštakalnių“, Cerniachovskio kolūkiuose. Kai kuriuose kolūkiuose iš fermų realizuojami vis dar mažo svorio galvijai. Tokia padėtis kuo skubiau reikia taisyti. Tiesioginė fermų darbuotojų, ūkių vadovų ir specialistų pareiga — imtis efektyvių priemonių, kad per galimai trumpesnę laiką būtų nupešinti fermose gyvuliai, kad galvijus realizuotume ne mažesnio kaip 400—450 kg svorio, o kiaules — 110—115 kg svorio.

Pirminės partinės organizacijos, ūkių vadovai ir specialistai, rajono žemės ūkio valdyba privalo kuo atidžiau sutelkti dėmesį į tai, kad visuose rajono ūkiuose maksimaliai būtų išnaudojami fermų pajėgumai bei galimybės jiems išplėsti, kad geriau organizavus gyvulių pyneimą, būtų gaunami didesni jų priesvoriai. Jau dabar tikslinga numatyti, kaip gyvulių penėjimui bei ganymui racionaliau panaudoti vasaros laikotarpį išaugintus pigius žaliuosius pašarus.

Kiaulienos mėsos gamybos didinimui būtina sumaniau panaudoti šios ūkio šakos koncentravimą ir specializavimą atveriamas galimybes. Zengdami numatytų ūkių kiaulieninkystės fermų stambinimo ir specializavimo keliu, turime griežtai laikytis taisyklės, jog būtina užtikrinti nuolatinį kiaulių skaičiaus augimą, kiaulienos gamybos ir paruošų didėjimą tiek tarpukiniuose susivienijimuose, tiek ir rajone. Jokiu būdu negali taikstyti su faktais, kai įvesti į rinką nauji gyvulininkystės fermų pastatai nepilnai išnaudojami dėl kiaulių skaičiaus trūkumo arba kad skubotai būtų likviduojamos fermos, neva, statomų stambių kompleksų sąskaita. Atskiruose ūkiuose vis dar yra žemi kiaulių penėjimo intensyvumo rodikliai, nes tam neigiamai atsiliepią ne tikai sukaupiamas dar neakankamas pašarų atsargos, bet ir sudarytos blogos kai kuriuose ūkiuose žiemos laikotarpiai kiaulių laikymo sąlygos. Todėl numatoma laikotarpiai reikia žymiai geriau

panaudoti turimus gyvulininkystės fermose patalynų šildymo įrengimus ir arčiau miestų metu pasiekti, kaip penimi galvijai visuose rajono ūkiuose per parą priesvorį ne mažiau kaip 750—800 gramų, o kiaulės — po 450—500 gramų.

Vienas iš pagrindinių rajono gyvulininkystės darbuotojų uždavinių — didinti karvių produktyvumą. Praėjusiais metais rajone, skaičiuojant 100 ha naudmenų, pagaminta po 501 cent ir kiekvienos karvės primelžta po 3192 kg pieno, arba 3 kg mažiau, negu 1977 metais. Tačiau sunkiau reikalingai pieno gamyboje susiklostė šiais metais. Per pirmuosius du šiu metų mėnesius, lyginant su tuo pačiu praėjusių metų laikotarpiu, rajono ūkiuose pieno buvo pagaminta tik 93 proc. Ypač bloga šiais metais padėtis pieno gamyboje susidarė Cerniachovskio ir Surdegio kolūkiuose, kur bendroji pieno gamyba, lyginant su pernykščiu metų tuo pačiu laikotarpiu, tesudaro tik 63 proc. Ir šie kiekvienos karvės žiuose ūkiuose atitinkamai melžiama po 2,7 ir 2,3 kg pieno mažiau, negu pernai. Nė kiek negeresnę padėtį ir „Vienybės“ kolūkyje, kur šiemet per parą iš kiekvienos karvės dabar melžiama vos po 4,7 kg pieno, kai tuo laiku rajone atitinkamas rodiklis siekia 7,1 kg. Minėtuose ūkiuose reikalinga nedelsiant taisyti padėtį.

Slame plenumo tikslinga konstatuoti, kad minėtų ir kitų ūkių vadovai bei pirminės partinės organizacijos dar nepakankamai dėmesį skiria šiai gyvulininkystės šakai, nežino konkrečių priesvarų, nuo kurių priklauso pieno išmilžų sumažėjimas, o kartais ir žinodami nesilima ryžtinga priemonių reikalų padėčiai gerinti. Rajono žemės ūkio valdyba ir jos specialistai privalėtų konkrečiau ir operatyviau teikti pagalbą ūkiams, kad šiuose geriau būtų sprendžiami reikalingi pieno gamybos srityje.

Vis dar atskiruose ūkiuose laikoma nemaža žemė produktyvumo karvių, o tai neigiamai atsiliepią ir bendrajai pieno gamybai. Pavyzdžiui, praėjusiais metais Kurklių kolūkiečių karvių bandose buvo laikoma apie 6,1 proc. karvių, iš kurių per metus primelžiama mažiau kaip po 1500 kg pieno, o taip pat 11,2 proc. karvių, kurių produktyvumas ne didesnis, kaip 1500—2000 kg pieno. Po 8,2—6,3 proc. karvių, kurių produktyvumas žemesnis, kaip po 2000 kg pieno, buvo laikoma „Nėvėžio“, „Aušros“, Andriūniškio ir kituose kolūkiuose.

Labai svarbu kelti pirmavųjų karvių produktyvumą, o tam būtina gerinti jų priežiūrą, šį darbą patikinti stipiausiems karvių melžėjams.

Greta visuomeninės gyvulininkystės svarbiai reikšmę visos produktų išskaitos papildyti turi kolūkiečių darbininkų ir tarnautojų asmeniniai pagalliniai ūkiai.

Pašarų bazės stiprinimas — gyvulininkystės produktų gamybos didinimo laidas

Užtikti tai iš įprast.

Ylinkių Liaudies deputatų tarybos, partinės ir profesionalios organizacijos, ūkių ir tarybinių ūkių daval privalo gyventojų pe sustiprinti aiškinamąjį rba, kad ateityje dar la padidėtų superkamų iš liudiatas sektoriaus pie ir mėsos kiekiai.

Siuo metu būtina kiekvie me ūkyje numatyti, ka kia konkrečiai padaryti met, kad gyvulininkystės reikiams būtų sukaupia kankamai ir geresnės ko bės pašarų. Žinoma, rajo ūkiuose jau nemažas dar s ir ankstesniais metais vo atliktas, didinant grū nių kultūrų derlingumą, kant naujas pašarų ruo no technologijas, užtikri nt žaliųjų aukštesnį der gumą. Tačiau daugelio ūkių pirminės partinės or nizacijos, ūkių vadovai ir ecialistai dar neišnaudoja amy galimybių pašarų zel sustiprinti. Jeigu nykščių šilėlio, „Ginta“, „Lenino keliu“, „Leva ūkio, Svėdasų kolūkiuose, nykščių sodininkystės ta biniam ūkyje ir Elminin bandymų stoties ekspe mentiniame ūkyje pastaria is metais kasmet gauna a po 29–30 cent sutartinės galininkystės produkcijos, „Ažuolo“, „Ateities“, „drioniško, „Puntuko“, „evėžio“ kolūkiuose, Ragū lės ir Naujasodžio tarybi ūkiuose ūkiuose į juos dar linkamai atsižvelgiama.

Dėl praeitų metų nepalan kių gamtinių sąlygų daugelyje ūkių nepavyko iš ru

kalavimas iškyla ūkių vado vams ir partinėms organiza cijoms — ne tik didinti javų derlingumą, bet ir pagal galimybes išplėsti jų plo tus. Todėl grūdinės kultūros artimiausiais metais rajono ūkiuose turėtų užimti ne ma žiau kaip pusę dirvų.

1978 metų rezultatai ro do, kad išaugus žemdirbys tės kultūrai, net ir sunkio mis pernykščių metų gam tinėmis sąlygomis, sumaniau rajono ūkiuose organizavus derliaus nuėmimo darbus, iš kiekvieno javų hektaro bu vo prikulta rajone po 27,1 cent grūdų. Tačiau javų der lingumo didinimo kelyje dar esama ir neišnaudotų rezervų. Pernai 17-oje rajono ūkių javų derlingumas sie kė vos 16,5–22 cent. Todėl pirminėms partinėms organi zacijoms, ūkių vadovams ir specialistams būtina suma niau spręsti reikšmingą už davinį — toliau gerinti že mės dirbimą ir mažinti lau kų piktyžolėtumą, dar rūpes tingiau organizuojant ūkiuo se ražienų skutimo ir dirvų rudeninio arimo darbus.

Visų kultūrų derlingumo didinimui lemiamą reikšmę turi geras dirvų tręšimas or ganinėmis ir mineralinėmis trąšomis. Užtat artimiausiu metu būtina užtikrinti, kad visos mineralinės trąšos ūkiuose būtų laikomos sau gniai, tvarkingai ir tinkamo se tam patalpose.

Pastaraisiais metais kiek viename ūkyje yra sudaromi tręšimo planai. Deja, ne vi suose ūkiuose į juos dar linkamai atsižvelgiama.

Dėl praeitų metų nepalan kių gamtinių sąlygų daugelyje ūkių nepavyko iš ru

dens įterpti į dirvas dides nio kiekio organinių trąšų. Sios trąšos įterptos tik į 89 proc. kaupiamosios kul tūroms skirtų plotų. Todėl rajono žemės ūkio valdybai reikalinga artimiausiois dienomis patikslinti ūkiams, o ūkiuose — gamybiniais padaliniais organinių trąšų sukaupimo ir išvežimo į lau kus atskiras metų laikotarpiais užduotis, organizuoti ir kontroliuoti šį darbą, kad kovo-balandžio mėnesiais ūkiuose maksimaliai būtų panaudotos visos galimybės, siekiant kuo daugiau su kaupiti ir išvežti į laukus or ganinių trąšų.

Ruošiantis pašarų gamy bos sezonui, ūkių vadovai, specialistai, pirminės parti nės organizacijos ypatingą dėmesį turi sutelkti pašari nių žolinių augalų derlingu mui didinti. Itin būtina ati desni rūpestį skirti daugia mečių ir vienmečių žolių au ginimui, siekiant, kad jos duotų gausų derlių. Juk vis dar žemas daugiamečių žo lių šieno derlius išaugina mas „Ažuolo“, „Aušros“, „Vienybės“ kolūkiuose.

Vis tik dar daugelyje rajono ūkių neracionaliai naudojamos kultūrinės ga nyklos, nesudaromi gany mo planai, nemaža aptvarų da lis po nuganyto nenusiė naujama, ne visur organi zuojamas šių ganyklų papildomas patręšimas azotinė mis trąšomis. Kad žalienos būtų derlingesnės ir iš jų gautume didesnę naudą, tikslinga ypač gerinti jų priežiūrą, tam tikslui orga nizuojant specialias mecha nizuotas kultūrinių žaliųjų priežiūros grandis. Siekiant

paruošti daugiau baltymn gesnių pašarų, visų pirmiau sia ūkiuose būtina išplėsti grūdinių-ankštinių, liuceros, dobilų plotus.

Gyvulininkystės poreikių tenkinimui labai svarbu ne tik užtikrinti gausesnes pašarų atsargas, bet ir šių pašarų kokybę. Pernykščių me ty praktika įtikinamai įrodė, jog kokybiško šieno gamy ba būtų neįmanoma, netu rint aktyvios ventiliacijos įrengimų. Todėl pernai akty viaja ventiliacija buvo iš džiovinota 92 proc. viso pa gaminto šieno kiekio. Tai, palyginti, geriausias rodik lis, lyginant su ankstyves nių metų rezultatais. Bet atskiruose ūkiuose dar ne panaudojamos galimybės šieno presavimo darbams organizuoti, ne visur sėk mingai ir kokybiškai vykdo ma siloso ir šiaudainio gamyba. Panaudojus atolo žolę ir ją maišant su smulkini tais šiaudais gaunamas ver tingas pašaras, tačiau iki šiol šiaudainis buvo gami namas tik „Gimtosios žemės“ ir „Nevėžio“ kolūkiuo se.

Nors šienainio gamybos užduotys per visus šio penk mečio metus sėkmingai bu vo vykdomos rajono ūkiuo se, vienok dėl kai kurių spe cialistų nereiklumo ir kont rolės stokos nemaža dalis šienainio dar pagaminama nestandartinio.

Pernai žolės miltų gamy bos planas rajone įvykdytas 110 proc. Ir jų gamyba per tris penkmečio metus išau go 36 proc. Tačiau žolės miltų gamybos agregatai dar ne visur našiai panau dojami, o dėl to „Aukšta

kalnio“, „Svyturio“ kolūklai, Stačkūniškio tarybinis ūkis neįvykdė ir žolės miltų ga mybos planų.

Tikslinga siekti, kad rajo no ūklai, turintys šiuos ag regatus, šiais metais gamin tų kapojus ir padėtų paga minti vitamininių pašarų ir kaimyniniams ūkiams, ypač organizuojant pašarų smul kinimo ir transportavimo technikos kooperavimą tarp ūkinų susivienijimų mastu.

Pašarų kokybiškas paruo šimas žymiu mastu priklaus o nuo jų gaminančių žmo nių kvalifikacijos, nuo to, kaip laikomasi pašarų ruoš mo technologijos reikalavi mų. Užtat būtina dar geriau organizuoti mechanizatorių, žolės miltų agregatų maši nistų apmokymą. Ruošiant pašarus gyvulininkystės fer mų poreikiams, turėtų būti užtikrintas dar tampresnis agronominių ir zooveterina rinių tarnybų darbuotojų bendradarbiavimas.

Lietinga praėjusių metų vasara neleido paruošti reikiamo pašarų kiekio. Todėl žiemojimo laikotarpiu reikė jo kuo daugiau naudoti šiuos pašarus, organizuoti stam bių pašarų smulkinimą ir šu tinimą. Jei šis pašarų ruo šimo būdas buvo sėkmingiau vykdomas „Gintaro“ kolūky je ir Elmininkų bandymų stoties eksperimentiniame ūkyje, tai vertingos rekomen dacijos dar nesusilaukė įgy vendinimo daugelyje rajono ūkių. Tai liudija apie pirmi nių partinių organizacijų sekretorių, ūkių vadovų ir specialistų pasyvumą ir ne atsakingumą, apie nepakan kamą ir rajono žemės ūkio valdybos reiklumą.

Dar nerefame rajone ūkyje tik formaliai organi zuotas gyvulių suskirstymas į atskiras šėrimo grupes, mažai dėmesio buvo kral piama gyvulininkystės fer mų, o ypač galvijų prie auglio laikymo patalpų tin kamam paruošimui žiemai, o dėl to pasireiškė ir gyvu lių kritimo atvejų. Panašius neūkiškumo faktams deramą įvertinimą turėtų duoti ūkių pirminės partinės organiza cijos, dar reiklesni turėtų būti liaudies kontrolės orga nai.

Sio penkmečio metais rajo no ūkiuose nemažas dar bas atliktas gerinant socia listinio lenktyniavimo orga nizavimą, didinant jo veik smingumą ir plečiant šio są jūdžio masiškumą. To dėka lenktyniavimas tapo galingu darbo našumo, gamybos efektyvumo didinimo stimu lu. Tačiau būtina pažymėti, kad šiame darbo bare yra ir taisytinių dalykų, ypač or ganizuojant soclenktyniavi mą tarp mechanizatorių ir kitų žemdirbių pašarų ga mybos metu. Jau dabar pir minės partinės, profsąjunginės ir komjaunimo organiza cijos privalo peržiūrėti socia listinio lenktyniavimo nuostatus, numatyti pašarų gamintojų lenktyniavimo są lygas, kurios skatintų pašarų gamybos srityje dalyvau jančius žmones padaryti kuo daugiau ir kokybiškiau.

Nėra abejonių, kad kalmo komunistai, komjaunuoliai, kaip kituose darbo baruose, taip ir pašarų bazės stipri nimo uždavinius sprendžiant žengs avangarde, rody s meistriskumo, labai našaus darbo pavyzdį.

Diskusijose dėl šėrimo kal bės Anykščių sodininkystės ūkio direktorius Z. NAZAROVAS pasakė, kad ūkyje yra reali galimybė pilnai patenkinti pašarų gyvuliams reikmes, nežiūrint nepalankių oro sąlygų, jo viršytas stambių pašarų paruošimo planas, daug sukaupia šakniavaisių, paga minta šienainio. Nors siloso amlybos planas dėl menko šėrimo derliaus ir nebuvo įvykdytas, bet 1600 tonų šio šėrimo buvo likę iš 1977 metų. Tad kiekvienam sąly tiniam gyvuliui buvo pa ruošta po 21 cent pašarų, o sudarė 98 proc. ūkio pa šarų reikmės. Ūkio žmoni s gerokai pasidarbavo, mėsos ūkio specialistams pa dyti didžiulį organizuotų pašarų lankstumą rikiuojant pašarų ruošimo darbus, nes enapūtės eigoje teko daug rty persiorientuoti nuo šie džiovinimo prie šienainio amlybos ir nuo šienainio amlybos prie žaliomos ma sės silosavimo.

Kadangi pašarų stokos ne gijama, gyvulininkystės produktų gamybos lygis pir mniais šių metų mėnesiais gana aukštas. Lyginant su praėjusių metų tuo pat lai tarpiu, mėsos pagaminta 99 proc. daugiau. Tiesa, šieno gamyba per pirmuo s du šių metų mėnesius daro 99 proc. praėjusių metų tuo pat laikotarpio ly siek tiek buvo sumažė s išmiltis iš kiekvienos rės. Paskutiniuoju metu iškai ir šiuo klausimu tai si. Iš kiekvienos karvės u gauname kasdien po 0,4 pieno daugiau, negu per

nai atitinkamu laikotarpiu. Neblogos ir ateities pers pektivos. Ūkyje turime kiekvienai karvei vidutiniš kai po 0,5 ha kultūrinių ga nyklų. Iš rudens suartos vi sos dirvos, nemaža sukaupia organinių trąšų, tad der liaus tikimės neblogos. Lai ky patrešę kultūrinės pie vas ir ganyklas, tikimės iš kiekvieno ha gauti po 3000–3500 pašarinių vienetų. Visa tai o taip pat gerai organizuotas socialistas lenktyniavimas leis ūkio kolektyvui sėkmingai įvykdyti uždavinius, kurie išskirti TSKP CK liepos ir lapkri čio plenumų nutarimuose.

„Aušros“ kolūkio pirmi ninko pavadintoja, šio ūkio pirminės partinės organizaci jos sekretorė J. KRALKIE NE pasakojė, kaip šio ūkio pirminė partinė organizacija rūpinasi gyvulininkystės produktų gamybos didinimu. Partinės organizacijos susi rinkimuose ir biuro posė džioose nuolat išklausomos gyvulininkystės specialistų ir padalinių vadovų ataskaitos. Ypač didelės dėmesys skiria mas darbui su melžėjomis, kitais gyvulininkystės dar buotojais, rūpinamasi lenk tytiavimu tarp jų išvysty mu. Nuolatinis darbas duoda neblogus rezultatus: iš 18 ūkio karvių melžėjų 9 yra iškovojusios komunisti nio darbo spartuolių vardus. Šį garbingą vardą iškovoj o ir 6 kiaučių šėrėjos.

Tačiau ūkyje šiuo metu yra ir bėdų. Kiaulėms truks ta gerų patalpų. Ūkis netu ri pakankamai koncentratų, todėl sumažėjo pieno fermos prekiingumas. Kad ateityje nepasireikštų tokie neigiami reiškiniai, kad ūkis turėtų pakankamai pašarų ir vasa

ra, ir žiemą, šį pavasarį ma matoma įgyvendinti eile priemonių kultūrinių pievų ir ganyklų derlingumui pa didinti.

Apie tai, kaip Kurklių kol ūkio kolektyvas rūpinasi pa kankamu pašarų kiekiu su kaupimu, plenumo kalbėjo šio kolūkio gyvulininkystės padalinio brigadininkas A. SABALYS. Ūkio valdyba, organizavusi visų ūkio dar buotojų laikas pašarams ruošti, sugebėjo praėjusiais metais sunkiais metais pa ruošti daugiau šieno, siloso ir kitų pašarų, negu 1977 m. Tinkamai buvo sudoroti ir šiaudai. Todėl šiuo metu ūkis gamina 6 proc. pieno daugiau, negu atitinkamu praėjusių metų laikotarpiu. Iš kiekvienos karvės nuo metų pradžios gauta 20 kg pieno daugiau, negu 1978 m. per tą patį laiką. Neblogos ir ateities perspektyvos. Ūkis turi nemaža kultūrinių ga nyklų, kurios gerai prižiūri mos ir eksploatuojamos. Ne seniai ūkio partinė organi zacija savo susirinkime iš klausė valdybos darbo ata skaitą apie tai, kaip rūpina masi gyvulininkystės pro duktyvumo intensyvinimu. Šiuo klausimu patvirtin tas ir jau pradedamas įgy vendinti priemonių planas.

„Gintaro“ kolūkio vyr. zootechnikė G. DRAGONIE NE kalbėjo apie problemas, išskylančias šiam ūkiui. 100 ha žemės ūkis turi 59,8 gal vijų, o žaliųjų plotai paly ginti nedideli. Todėl sunku paruošti pakankamus pašarų kiekius. Vienas iš svar bių uždavinių yra žaliųjų plotų išplėtimas ir jų pro duktyvumo nuolatinis didini mas. Be to, reikėtų nedel siant statyti penimų galvi

jų kompleksą, nes ateityje „Gintaro“ specializuosis peni mų galvijų auginime.

Rūpinantis pieno gamybos didinimu, šiemet į bandą nu matoma įvesti 30 proc. tely čių, skaičiuojant nuo viso karvių skaičiaus. Be to, nu matoma pirkti nemaža aukš to produktyvumo karvių, kad vasaros metu būtų ga lima ryžtingiau padidinti pieno gamybą.

Elmininkų bandymų slo ties eksperimentinio ūkio direktorius A. PUODZIUS KAS savo pasisakyme kal bėjo apie tai, kad šį pavasa rį reikia atkreipti ypatingą dėmesį į žiemkenčius, ypač žieminius kviečius. Be to, šį pavasarį reikės nudiirbti daugiau darbu, nes dėl blo gų orų praėjusio rudens arimo kokybė yra blogesnė. Ten, kur dirvų paruošimui sėjai neužteks vien akėjimo, jas būtinai teks po kultiva vimu suvaluoti, nes antraip bus pasėta per giliai ir nu kentės pasėlių tankumas. Kadangi šiemet grūdinių kultūrų sėkla yra kiek blo gesnės kokybės, jos reikėtų išsėti ne mažiau kaip 220 kg į hektarą. Labai svarbu pakankamai pasisėti daugia mečių žolių. Jas geriausia įsėti į vasarųjų ir būtinai privolauti.

Pašarų išteklių labai daug priklauso nuo jų paruošimo technologijos. Nustatyta, kad ruošiant šieną, netenka ma 30 proc. maisto medži agy, ruošiant šienainį — apie 20 proc., o žolės miltus — tik 10 proc. Taigi vien tik pašarų ruošimo technologi jos parinkimas sudaro ne mažą rezervą pašarų ištekl iams padidinti. Todėl ūklai, turintieji šieno miltų gamy bos agregatus, turi užtik

rinti, kad jie dirbtų nuo žo lės patigėjimo iki rudens.

Labai svarbu padidinti daugiamečių žolių derlių. Elmininkuose iš gamybinių plotų hektaro paruošiama maždaug po 38 centnerius šieno.

„Gimtosios žemės“ kol ūkis, nežiūrint nepalankių praėjusių metų sąlygų, pa ruošė gyvuliams gana gau sius įvairių pašarų kiekius. Cia, apart šieno, šienainio ir siloso, gana plačiai buvo gaminamas šiaudainis iš šiaudų ir lubino. Apie tai plenumo kalbėjo šio ūkio vyr. agronomė G. KAUS PEDIENE. Ji ypač pabrėžė, kad labai didelę reikšmę tu ri pašarų kokybė. Todėl ruo šiant pašarus šiame ūkyje darbu kokybė tikrina ne tik agronomai, bet ir gyvuli ninkystės specialistai. „Gim tosios žemės“ kolūkyje at kreiptas dėmesys į liucernos ir šnažolės plotų išplėtiną. Sios žolės duoda gana pa stovius derlius.

„Anykščių šilėlio“ kolūkio vyr. inžinierius A. GUDE LIS savo pasisakyme pabrė žė, kad pašarų kiekiai ir ko kybė labai daug priklauso nuo galimybių greit keisti jų ruošimo technologiją, pri klausomai nuo oro sąlygų. Šilėliečiai šitam yra pasiruo šę, turi pakankamai techni kos. Rupestį kelia tik tai, kad importiniams smulkini tuvams stokojama atsargi nių detalių. Be to, stokojama našios šiaudų doravimo technikos, todėl dažnai grū diai greičiau sudorojami, ne gu šiaudai. Stambiam „Anykščių šilėlio“ kolūkiui reikėtų pašarų ruošimo ce cho.

Apie Traupio apylinkės kolūkių pastangas, didinan

gyvulininkystės produktų gamybą, apie šių produktų supirkimą iš gyventojų ple nume kalbėjo šios apylinkės LDT vykdomojo komiteto pirmininkas B. PILKAUS KAS. Jis pažymėjo, kad tiek „Vienybės“, tiek Levaniško kolūklai stokoja žolės ir šiaudų doravimo technikos, per mažai gauna trąšų ir negali reikiamai patrešti kultūrinių pievų. „Vienybės“ kolūkis realizuoja dar per mažo svorio galvijus. Cia gana didelę gyvulininkystės specialistų kaita, kas neigia mai atsiliepia gyvulininkys tės produktų gamybos orga nizavimui.

Kasmet nemaži pieno ir mėsos kiekiai superkami iš gyventojų. Gyventojų pato gumui paskutiniaisiais me tais įrengti 2 pieno supirki mo punktai. Traupyje prie paruoštos pastatytas kom binuotų pašarų sandėlis. Tai neblogi žingsniai, skatinant gyventojus auginti kolūkio lstatu leidžiamus gyvulių kiekius.

Be to, nerimą kelia tai, kad 150 apylinkės kolūkiečių šė mų nebelaiko karvių. Tas trukdo įvykdyti pieno ir mėsos supirkimo iš gyventojų planus.

Apie artimiausius ūkių uždavinius, rūpinantis pašarų išteklių gausinimu, gyvu lininkystės produktų gamy bos intensyvinimu plenumo kalbėjo rajono Žemės ūkio valdybos viršininkas A. DA TULIS.

Svarstyti klausimu plenu mas priėmė nutarimą ir pa ritino darbo priemonių planą.

„K. d.“ Inf.

1 Biliūno 100-sioms gimimo metinėms artėjant

J. Biliūnas ir Anykščiai

Kaip brangūs man tie kloniai numylėti,
Sventoji upė ir aplink miškai,
Ant kalno sodžius, stovintis aukštai,
Kur mano metai pralėkė saulėti...

J. BILIUNAS

Grazūs ir tvirti ryšiai siejo J. Biliūną (1879–1907) su Anykščiais ir ypač su Niūronimis — gimtuoju kaimu. Arti ar toli gyveno rašytojas — gimtosios vietos švytėjo jo vaizduotėje pasakiška, šilta šviesa, gailino ir traukė. Gal todėl į tėviškę jis atvažiavo iš visur: iš Liepojos, Tartu, Šiaulių, Panevėžio, Leipzigo, Ciuricho, Zakopanos... Prisilielimas prie gimtosios žemės jam buvo būtinas tam, kad galėtų gyventi ir kurti.

Tėviškėje J. Biliūnas valandų valandas praleisdavo ant savo pamėgto Beržų kalnelio, nuo kurio taip toli matyti. Ilgai mąstydavo. Tartum tolimas sapnas iškildavo ir nykdavo atsiminimai...

Gimtoji troba... Pirmieji vaikystės įspūdžiai — kudiakystės sapnai: „...sėdžiu mažas lopšys. Nuo langų šviesiomis juostomis išsitiesę saulės spinduliai. Troba šviesi, iššluota...“. Čia būsimasis rašytojas ištarė pirmąjį žodį: čia, virstakuliudamas kaip ančiukas, žengė pirmą žingsnį. Atsimena: čia liūdnai šypsojosi tėvas, vartydamas rankose garsiąją lazda, čia su didžiule knyga rankose jo laukdavo rūstusis Kučauskas, iš neaiškių ženklų mokinę vaiką sudėti nesuprantamus ir sunkiai ištariamus žodžius. O kažkur pastogėje įtaisytoje slaptavietėje — lietuviškos knygos, draudžiamos, persekiojamos, bet gal kaip tik dėl to ypatingai gerbiamos ir mylimos.

Už slenkščio — gimtoji sodyba. Dienadaržis, prie kurio durų, ant spalių krūvos, gulėdavo ir jaunystę sapnuodavo apžabalęs Brisius, klijimas, už kurio antroje klasėje besimokąs „medžiotojas“ aptiko mažą baltą katių...

O dar toliau — Niūronių apylinkės, išvaikšiotos, išbėginėtos mažų vaiko kojų: bevardis upeliukas, prie kurio su piemenimis būdavo mušama ripka, Varius, — jame, pasiraitytus kėlnes, buvo galima gaudyti

pleines ir kilbukus, Juodbala, kur spalgenų — net raudona ir tyra Sventoji bei ažuolais apaugusios pievos, kur tokios skaisčios aušros ir tokie tykūs rausvi saulėlydžiai...

Nepertoliausia — Kaldūniškių kaimas. Ten gyveno mylimiausia Jono sesuo Julija-Uliutė, už našlio Juodelio išteklėjusi. Pas ją rašytojas lankydavosi, jos sodyboje ilsėdavosi, o Julijos dukra mažame, dailiame asotelyje jam į sodą tyro, šalto vandens atnešdavo...

Kitoje Sventosios pusėje — Andrioniškis, vienas gražiausių Anykščių krašto kampelių. Kalnai kalneliai, miškai miškeliai, Sventosios juosta... Mėgo J. Biliūnas Andrioniškį. Ateis, būdavo, sekmadienį, atsisės medinės bažnytelės šventoriuje ir klausosi gražios, gyvos andrioniškių šnekos. Vieną kitą žodį į savo knygelę užrašo. Dažnai su labai įdomiu žmogumi Vincu Budreika pasikalbėdavo. Imponavo jam šitas valstietis, kuris nors ir mėgo paklausyti ir pats pakalbėti apie tolimus kraštus, bet labiausiai vis dėlto mylėjo Andrioniškį... Čia savo ūkį turėjo ir rašytojo brolis Juozas, pas kurį Jonas buvo dažnas svečias, kuriam rašydavo laiškus, padovanojo prancūzų astronomo Kamilio Flamarijono knygos tomelį su dedikacija ir kurio pasakojimai apie brolių Joną atgijo jo sūnaus Antano atsiminimuose — „Baltuose šešėliuose“.

Sukį apšukus, būdavo pasiekiami ir Anykščiai. Nuo Niūronių iki šito miestelio — penki kilometrai, netoli. Visokių reikalų atsiradavo: tai ko nors nusipirkti, tai su draugais, pažįstamais susieiti. Atvažiavo rašytojas į Anykščius iš Šiaulių, Panevėžio, džiaugdavo, kad Anykščių jaunimas ne iš kelmo spirtas — laikraščiais, knygomis domisi. Į „Varpą“, „Ukininką“, „Naujienas“ korespondencijas, apie Anykščius siuntinėdavo, jose Anykščių bėdas aprašė: klebono Uselio demagogiją, baisų urėdo Cerniako savivaliavimą. Bendravo J. Biliūnas su pažangiais Anykščių ir tolimesnių apylinkių žmonėmis — vėliau 1905–1907 m. revoliucijos dalyviais: Justinu Baltuška, Antanu Didžiuliu, Kotryna Jonelyte.

Bet vis dėlto labiausiai mylėjo ir nuolat mintimis grįždavo į Niūronis. Šiame gimtajame kaime jis pergyveno sunkiausias ir laimingiausias valandas. Čia 1893 m. jis — keturiolikmetis — palydėjo į amžino poilsio vietą abu savo tėvus; čia susirinkę giminės vertė jį stoti į kunigų seminariją, o atsiskiusį iš namų išvarė... Bet buvo ir laimingų valandų. Į tėviškę J. Biliūnas atvažiavo su jauna žmona Julija Janulaityte 1904 m. rugpjūčio mėnesį, tuojau po sutuoktuvių, ir praleido čia keletą džiaugsmingų dienų.

Atvažiavo J. Biliūnas į gimtinę ir jau visiškai ligonis. Vėl ilgas valandas prarymodavo Beržų kalnelyje, berankoviais kalinukais apsišautęs.

1906 m. vasarą pabuvojo Niūronyse birželio mėnesį ir rugpjūčio pabaigoje. Negalėdamas toliau į laukus išeiti, dažniausiai įsitaissydavo gonkose. Čia kartą rašytoją užtikino išmaldos prašyti atėję Sabaliūnas (vietinių žmonių teigimu, Pavarių kaimo Sabaliuska), vaikų iš namų išvarytas. Susitikimo įspūdžio paveiktas, J. Biliūnas čia pat,

Niūronyse, parašo apsakymą „Ubagas“ — atsisveikinimo žodį tėviškei.

1906 m. vasarai baigiantis, rašytojas paskutinį kartą apžvelgė Niūronių laukus, paskutinį kartą važiavo pro Varių, Elmę, Piestupį, Anykščius...

Tačiau tolimos tėviškos vėl į nuolat iškildavo ir svečiose šalyse. Dar gyvendamas Ciuriche, rašytojas viename savo eilėraščių prašė:

Kad numirsiu, man pakaskit
Ant Sventosios upės kranto:
Kad matytų kapas sodžių,
Kūdikėlis kur užaugau...

Ištikimybė tėviškei — ištikimybė sau. Tėviškė tuo pačiu atsilygino savo sūnui. J. Biliūno testamentas įvykdytas. 1953 m. J. Biliūno palaikai buvo iškilmingai pergabenti iš Lenkijos į Lietuvą ir palaidoti netoli Anykščių, Liūdiškių pilikalnyje. 1958 m. ant kapo pastatytas paminklas. Baltas ir lieknas, jis iškyla virš tamsiai žalių pilikalnio pušų tarsi svajonė apie laimę...

T. Mikeliūnaitė

J. Biliūnas giminių tarpe apie 1902 m.

Nuotrauka iš A. Vienuolio-Zukausko ir A. Baranausko memorialinio muziejaus archyvų.

KUO BŪTI?

Kasdien aukščiau pakyla saulė, labiau jos spinduliai šildo žemę. Visi po didelių šalčių ir gilių sniego pusnių jau laukia pavasario. Tik moksleiviams aštuntokams ir vienuoliktokams dažnai darosi neramu. Juk dar ne kiekvienas tvirtai apsisprendė, tvirtai pasirinko ateities kelią. O surasti savo vietą gyvenime kiekvienam yra labai svarbu. Nuo to, kaip jaunas žmogus žengs pirmą savo tvirtą žingsnį, kaip jis pasirinks savo ateities tikslą, priklausys ne tik jo vieno likimas. Dėl nepakankamo profesinio orientavimo, nepakankamo savo sugebėjimų įvertinimo ne retas jaunuolis blaškosi po mokyklos istaigas, gaišta laiką, veltui eikvoja savo jaunystę, naudoja be tikslo valstybės lėšas ir nieko neduoda liaudies ūkiui. Nebūtina visiems tapti gydytojais, inžinieriais, agronomais. Kiekviena specialybė yra garbinga, kiekvienas darbas yra aukštai vertinamas, jei jis su meile atliekamas.

Norėčiau pasidalinti mintimis apie ryšinininko profesiją. Mūsų amžiuje būtų sunku išvaizduoti gyvenimą be ryšių: radijo, televizijos, telefonų. Ne kiekvienas ryšinininko specialybę reikiama

įsivaizduoja. Žino laiškanesius, darbuotojus, remontuojančius ryšių linijas ar telefonų aparatus. Tačiau norėčiau papasakoti apie tuos, kurie kiekvieną dieną stovi sargyboje, kad telefono ryšis būtų kokybiškas ir nenutrūkstantis. Ryšių technika tiek išsivystė, kad jai aptarnauti reikalingi kvalifikuoti, elektronika mylintys žmonės. Šiandieną vienu kabeliu vienu metu gali kalbėtis 6, 12, 60, 120, 300 abonentų ir t. t. Visa aparatura elektroninė. Jau žengiami žingsniai panaudojant lazerinę techniką, pasitelkiant šviesolaidžius, pradedama masinė kvazielektroninių automatinų telefono stočių gamyba, netolimoje ateityje reikiamo įvertinimo paprašys ir elektropininės automatinės telefono stotys.

Anykščių rajone yra 1840 abonentų miestuose, 1822 abonentai kaimuose, viso yra 25 stotys. Užtikrinti kokybiškam ryšiui reikalingas nemažas būrys kvalifikuotų specialistų bei darbuotojų. Tad norėčiau pakviesti visus tuos, kurie jau mokykloje bandote laikyti rankoje lietuoklį ar domitės radiotechnika, pasirinkti ryšinininko specialybę. Čia jus rasite

gerą dirvą įgyvendinti savo ieškomamams bei sumanymams.

Ryšinininkus-inžinierius ruošia Kauno Antano Sniečkaus politechnikos institutas. Ryšinininkus - elektromechanikus — Vilniaus politechnikumams, kvalifikuotus ryšių darbininkus — Klaipėdos 1 profesinė mokykla, Kauno 22 technikos mokykla. Gauti smulkesnę informaciją bei susipažinti su ryšių aparatais, automatinėmis telefonų stotimis galima bus nuo kovo 19 iki balandžio 1 d. nuo 14 iki 17 val. Rokiškio eksploatacinio ryšių mazgo Anykščių linijų techniniame ceche. (Anykščių ryšių mazge). Čia kvalifikuoti inžinieriai paaiškins bei atsakys į dominančius klausimus.

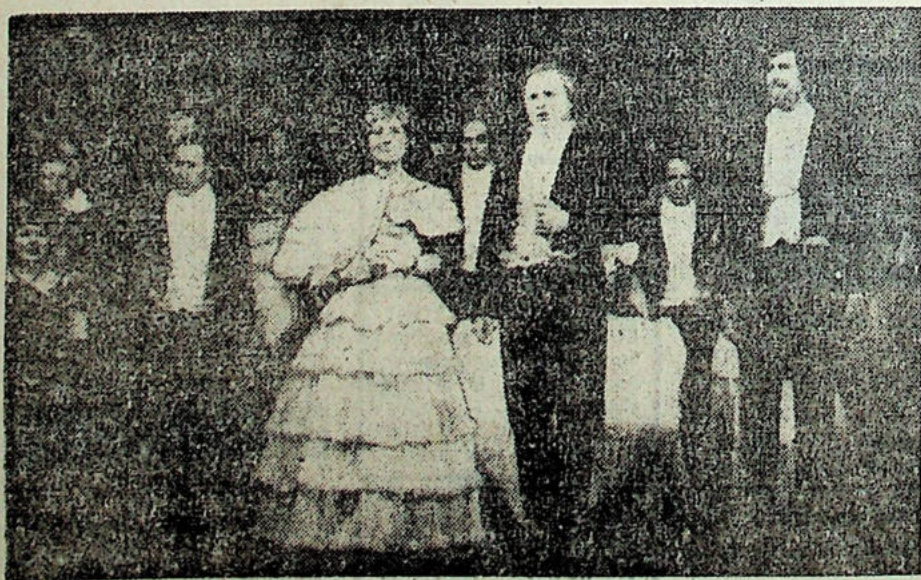
Laukiame jūsų jaunatviškų širdžių bei auksinių rankų ryšinininkų būryje.

V. Griūnas

Rokiškio eksploatacinio techninio ryšių mazgo viršininkas

KOLEKTYVINIS
DARBAS

3 psl. 1979. III. 20

Klaipėdos miesto Kultūros rūmų Liaudies operos teatras — vienas iš nedidelio šio žanro saviškiekto kolektyvų šalyje. Jo repertuare — tokie sudėtingi sceniniai kuriniai, kaip S. Rachmaninovo opera „Aleks“, J. Strauko opera „Cigonų baronas“, G. Donicečio opera „Meilės eleksyras“, K. Miliokerio operetė „Vargšas studentas“ ir kt.

Siomis dienomis saviškieklininkai nudžiugino klaipėdiečius, pastatę Dž. Verdžio operą „Traviatą“. Pastatymo meno vadovas ir dirigentas — respublikos nusipelnęs artistas K. Kšanas, režisierius — respublikos nusipelnęs artistas V. Paukštė, dailininkė — S. Kanaverskytė, chormeisterė G. Gokaitė.

Pagrindines partijas atliko V. Kubilienė, A. Bielskas, St. Snukšta ir kiti. Pastatyme dalyvauja 178 žmonės — mokytojai, gydytojai, inžinieriai, įvairių įstaigų tarnautojai, darbininkai.

NUOTRAUKOJE: scena iš Dž. Verdžio operos „Traviata“.

B. Aleknavičiaus (ELTA) nuotr.

KELIAI, MAŠINOS ŽMONĖS PAVASARĖJANT

Anykščių VRS valstybinės autoinspekcijos tablo:

	1978		1979	
	Nuo metų pradžios	per vasario mėn.	Nuo metų pradžios	per vasario mėn.
Avarijų iš viso:	2	1	8	4
t. sk. padarytos girtų vairuotojų	—	—	2	1
Sužeista žmonių	2	1	4	1
Išaiškinta eismo taisyklių pažeidėjų	411	155	432	193
Sulaikyta girtų eismo dalyvių	24	4	29	10

Siemet kovo mėnuo paskelbtas visąsąjunginės eismo saugumo apžūros mėnesiu. Šios priemonės tikslas, yra sustiprinti eismo kontrolę keliuose ir gatvėse, plačiai išvystyti saugaus eismo propagandą, pagyvinti ūkių ir organizacijų eismo saugumo kontrolės komisijų darbą. Visų šių uždavinių nuoseklus vykdymas labai aktualus mūsų rajone. Kaip rodo įvykių rajono keliuose ir gatvėse statistika, šiuos metus pradėjome ne kaip lyginant su praėjusių metų tuo pat laikotarpiu, 4 kartus padidėjo avarijų, 2 kartus išaugo jose nukentėjusių žmonių skaičius. Be to, gerokai padaugėjo eismo taisyklių pažeidimų. Ypač blogai, kad ketvirtadalis avarijų įvyko dėl girtų vairuotojų kaltės. Vasario mėnesį smarkiai padaugėjo keliuose girtų eismo dalyvių.

Kalbant apie avarijų priežastis, tenka konstatuoti, kad, apart vairuotojų girtavimu, dar labai dažnai avarijos įvyksta dėl nemokėjimo pasirinkti saugų greitį eismo kelyje. Pavasarėjant visuomet, o šiemet, pakelėse susikaupus sniegiui, ypač sudėtingos eismo sąlygos. Per dieną keliai pašlapa, o kai kur ir pradžiūna, o per naktį vėl apštraukia ledeliu, ypač važiuojamosios kelio dalies pakraščiais. Neatidus vairuotojas dažnai pasirenka neleistinai didelį greitį ir prasišlenkdamas su kita transporto priemone arba aplenkdamas ją, kai reikia išvažiuoti į kelio pakraštį, patenka į slydimą ir dažnai padaro avariją. Šito visuomet išvengsime, jei važiuosime greičiu, atitinkančiu kelio sąlygas, kaip to reikalauja eismo taisyklės.

Nemaža avarijų įvyksta ir dėl to, kad važinėjama netvarkingomis transporto priemonėmis. Reikia pasakyti, kad paskutiniuoju metu smarkiai sumažėjo individualios ir gerokai padaugėjo valstybinės ir kooperatinės priklausomybės netvarkingų transporto priemonių rajono keliuose. Autoūkių vadovai, mechanikai, dispečeriai turi užtikrinti, kad tokia netvarkinga transporto priemonė nebūtų išleidiama į kelią.

Dar kartą norisi pabrėžti, kad ypač didelį pavojų ke-

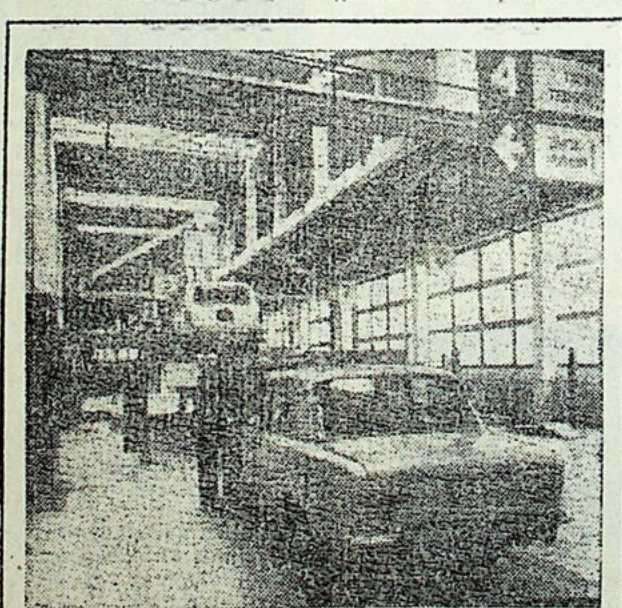
lije sudaro girtų vairuotojai. Todėl VRS valstybinė autoinspekcija nuolat stiprina kovą su tokiais. O jų vis tiek dar nemaža pasitaiko. Antai, „Puntuko“ kolūkiečio šaltkalvis Vytautas Zvirblis be ūkio vadovybės leidimo pasiėmė ūkio automobilį ir kartu su ūkio priešgaisrinės apsaugos viršininku Valentu Janicku girtai išvažiavo į Anykščius. Čia jie buvo sulaikyti vos bėpavostovintieji ant kojų. Suprantama, kad tokį būvyje jų nebuvo galima paleisti namo, nes galėjo užmigtį sniege ir sušalti. Tad vyriokams teko išsimiegoti blaivykloje. V. Zvirblis už eismo taisyklių pažeidimą susimokėjo 30 rub. baudą ir 36 mėn. netekė vairuotojo teisių. Na, o V. Janickas? Įstatymas numato nuobaudos už tai, kad jis sėdėjo girtas šalia girtų vairuotojų. Bet juk V. Janickas yra ūkio pareigūnas, jo pareiga buvo sudrausti V. Zvirblį. Reikia manyti, kad punktučiai daramai įvertins Valento Janicko poelgį.

Zinoma, visi turi kovoti, kad niekas girtas nesiimtų transporto priemonės vairavimo. Bet pirmiausia už savo poelgį atsako pats žmogus. Kas šitai pamiršta arba mano, kad eismo taisyklės ir kiti atsakomybės už jų pažeidimą reglamentuojantieji įstatymai ne jam rašyti, skaudžiai apsirinka. Tą patvirtina ir atsitikimas su Kavarsko priešgaisrinės profesionalinės dalies dabar jau buvusiu viršininku-vairuotoju Vladu Baneliu. Praėjusį rudenį V. Banelis buvo sulaikytas girtas vairuodamas savo „Zigulius“ Kaune. Už tai buvo nubaustas. Bet nepasimokė. Šių metų sausio mėnesį jis vėl ėmėsi varo girtas, užvažiavo ant taip pat girtų žmogaus, iš avarijos vietos pabėgo. Šiuo atveju jam teko atsivieškinti su vairuotojo teisėmis 5 metams, susimokėti 50 rub. baudą, o jo „Zigulius“ realliuojami per komisio paroduotų. Be to, V. Banelis netenka tarnybos ir, galimas dalykas, žllybino buto, kuris jam buvo suteiktas kaip priešgaisrinės profesionalios dalies darbuotojui. Tai štai kiek kainavo jam ir jo šeimai pasivažinėjimas prisigėrus. Tai turėtų būti rūstus

įspėjimas visiems, kas nesugeba susivaldyti, pamatęs stiklęly svaigalę.

Netrukus keliai, ypač su juoda danga, pradžiūs. Į mokyklas pasipils mokiniai, važiuoti dviračiais, o kai kurie ir motociklais. Mokyklose reikėtų dar kartą suiruoti pokalbius eismo saugumo klausimais, ypač atkreipiant dėmesį į eismo taisyklių reikalavimus dviračiniams. Tai padės sumažinti mokinių traumatizmą keliuose ir gatvėse. Būtų gerai, jei mokytojai griežtai įspėtų tuos mokinius, kurie, nepaėję deramo parengimo, neturėdami vairuotojo teisių, važinėja motociklais. Zinoma, čia visų pirma tėvų rūpestis. Kaip tik tėvai turėtų nepirkti ir neleisti važinėti motociklais nepilnamečiams, nelurintiems teisių paaugliams. Bet jei į šio reikalo kontrolę įsijungs ir pedagogai, pasieksime geresnių rezultatų.

A. Puzinas
Anykščių VRS valstybinės autoinspekcijos, N. Antanaitis, P. Saulėnas

Per 200 lūkstančių respublikos gyvenojų turi nuosavas lengvasias mašinas. Joms prižiūrėti, didžiausiose respublikos miestuose ir daugelyje rajonų pastatyta daugiau kaip dvidešimt stočių.

Vilniečiai automėgėjai mielai naudoja trečiosios techninės aptarnavimo stoties paslaugomis. Ji turi 50 postų, aprūpinta naujais įrengimais ir kas mėnesį įvykdo iki 5 tūkst. mašinų savininkų užsakymų.

NUOTRAUKIOJE: viename automašinų techninio aptarnavimo stoties korpusų.

M. Baranausko (ELTA) nuotr.

Seminaras eismo saugumo klausimais

Kino teatro „Silelis“ salėje įvyko seminaras transporto naudojimo gerinimo ir eismo saugumo klausimais, kuriame dalyvavo ūkių ir organizacijų vadovai, inžinieriai, mechanikai ir eismo saugumo kontrolės komisijų pirmininkai. Pranešimą seminaro dalyviams padarė rajono LDT vykdomojo komiteto pirmininko pavaduotojas, rajono plano komisijos pirmininkas S. Puikys. Pranešėjas pažymėjo, kad vien tik per 1978 metus transporto priemonių skaičius padidėjo 23 proc. Todėl teisingas valstybinio ir kolūkių transporto naudojimas, eismo taisyklių reikalavimų vykdymas, eismo saugumo užtikrinimas kaskart tampa vis svarbesniu uždaviniu.

Siekiant užtikrinti saugų eismą, rajono ūkiuose ir organizacijose sudaryta 51 eismo saugumo komisija. Daugelis komisijų sudaro darbo planus, įgyvendina juose numatytas priemones. Palyginti neblogai dirba Anykščių TSO, Autokelių valdybos, „Lietzėmuktechnikos“, „Nevežio“, „Aušros“, „Ažuolo“, Levaniškio kolūkių. Anykščių KMK saugaus eismo komisijos, kurioms vadovauja A. Vasiliauskas, A. Mėdžius, A. Mažvyta, S. Vidzikauskas, J. Klinka, B. Valavičius, R. Laurenčikas, B. Zlatkus. Šios komisijos laikas nuo laiko tikrina išvykstiančių ir grįžtančių iš reisu transporto priemonių techninę būklę ir vairuotojų sveikatos stovį, dirba didelį profilaktinį darbą, ruošdamos vairuotojų ir automėgėjų pasitarimus, padėdamos organizuoti transporto priemonių vairuotojų apmokymą. Nemažą darbą eismo saugumo klausimais nuveikė automėgėjų draugijos rajoninė taryba, Kinų direkcija, organizavusi filmų demonstra-

vimą saugaus eismo klausimais.

Tačiau ne visur saugaus eismo komisijos dirba patenkinamai, nes kai kurių įmonių ir ūkių vadovai daramai nesupranta jų veiklos svarbos. Neturi nei sudariusios savo darbo planų „Gintaro“, „Ateities“, „Atžalyno“, „Puntuko“ kolūkių, visų rajono tarybinių ūkių, Sviesto gamyklos, Statybinių medžiagų kombinato ir eilės kitų ūkių bei organizacijų saugaus eismo komisijos.

O reikalai eismo saugumo užtikrinimo klausimu čia blogi. Antai, vien Elmininkų eksperimentinio ūkio darbuotojai 1978 m. įvykdė 122 grubius eismo taisyklių pažeidimus. 24 atvejais jie vairavo transporto priemones girtai. 117 eismo taisyklių pažeidėjų, tame tarpe 19 girtų, buvo išaiškinta „Gintaro“ kolūkyje. Iš palyginti mažo „Puntuko“ kolūkio pernai buvo sulaikyta net 18 girtų transporto priemonių vairuotojų. Panaši padėtis „Ateities“ kolūkyje, Naujasodžio tarybiname ūkyje ir eilėje kitų ūkių. Už eismo taisyklių pažeidimus praėjusiais metais nubausta 3115 įvairių transporto priemonių vairuotojų. 322 įvairiam laikui atimta teisė vairuoti transporto priemones. Tokias priemones reikėtų taikyti rečiau, jei eismo saugumo komisijos visuose ūkiuose deramai atliktų savo uždavinius, liaudies draugovių nariai bei automėgėjų pirminės organizacijos dirbtų sutelktai ir kryptingai. O šios didelės jėgos išjudinimas iš neveiklumo labai daug priklauso nuo vadovaujančių ūkio darbuotojų ir visuomeninių organizacijų vadovų pastangų.

Kalbėdamas apie 1978 m. įvykusias avarijas, S. Puikys pabrėžė, kad jų pagrindinėms priežastimis yra vairuotojų girtavimas ir neleistinai didelis greitis bei transporto priemonių netvarkingumas. Girtavimas daugeliu atvejų yra blogos transporto priemonių laikymo ir naudojimo, vairuotojų darbo blogos kontrolės pasekmė. Kai autoūkių vadovai leidžia laikyti trans-

porto priemones kur pakilavo, silpnės valios vairuotojas girtas sėda už vairo ir, jei jo laiku nuo vairo niekas nepašalina, padaro avariją. Todėl tvarkingam ir saugiam transporto priemonių laikymui po darbo valandų turi būti skiriamas didžiausias dėmesys.

1978 m. įvykusių avarijų priežastis savo pasisakyme nagrinėjo Anykščių VRS valstybinis autoinspektorius A. Puzinas.

Apie tai, kaip Anykščių KMK saugaus eismo komisija planuoja ir organizuoja savo darbą, mintimis pasidalino Anykščių KMK vyr. mechanikas, šios statybinės organizacijos eismo saugumo komisijos pirmininkas B. Zlatkus.

Apie automotosporto įtaką keliams vairuotojų darbo meistriškumą seminaro dalyviams kalbėjo Anykščių TSO pirmininkas R. Kirvelis.

Automėgėjų draugijos rajono tarybos pirmininkas A. Nargėlas savo pasisakyme pabrėžė, kad eismo saugumo klausimu nemaža nuveikė ir ateityje turi nuveikti pirminės automėgėjų organizacijos ūkiuose ir įmonėse. Jų uždavinys — organizuoti transporto priemonių vairuotojų apmokymą, rengti įvairius renginius, siekiant, kad vairuotojai tobulai žinotų eismo taisykles, rūpintis automėgėjų ir motociklininkų drausmingumu keliuose. „Nevežio“ kolūkio eismo saugumo komisijos pirmininkas S. Vidzikauskas kalbėjo apie tai, kaip ūkio inžinerinė tarnyba, saugaus eismo komisija, liaudies draugovė ir automėgėjų pirminė organizacija bendromis pastangomis rūpinasi eismo saugumu.

Apie tai, ką nuveikė ir ką artimiausioje ateityje numato nuveikti kelių darbuotojai, seminaro kalbėjo Anykščių AKV viršininkas R. Kuzina.

Seminaro darbe dalyvavo ir kalbėjo LTSR Vidaus reikalų ministerijos Valstybinės autoinspekcijos poskyrio viršininkas, milicijos majoras V. Cerniavskis.

A. Baltušis,
A. Nemunaitis,
K. Janulionis

Redaktorius ST. VINCIONAS

Gilaus liūdesio valandą, mirus PETRUI BRAUKYLAI, reiškiamo nuosirdžia užuojautą velionio šeimai ir artimiesiems.
„Anykščių šilėlio“ kolūkiečių kalūlių fermos darbuotojai

Dėl PETRO BRAUKYLOS mirties reiškiamo nuosirdžia užuojautą velionio šeimai ir artimiesiems.
„Anykščių šilėlio“ kolūkiečių valdyba

VILIUI SEREIKAI Tegu nuosirdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, mirus mylimai mamytel.
„Atžalyno“ kolūkiečių mechanizatoriai

Mirus BRONEI SE-REIKIENEI, nuosirdžius užuojautos žodžius skiriame jos šeimai ir artimiesiems.
„Atžalyno“ kolūkiečių valdyba ir visuomeninės organizacijos

Reiškiamo nuosirdžia padėka Skiemonių kolūkiečio pirmininkui J. Augustinui, mechanizatoriams, fermos darbuotojams, kaimynams, giminėms, visiems, kurie užjautė ir padėjo mums, laidojant mylimą mamytę.
Karvelių ir Momenų šeimos

Anykščių statybinių medžiagų kombinatui reikalingi: vyr. inžinieriaus pavaduotojas, san. technikas. Vikių ir Rubikių cechams — šaltkalviai, suvirintojai, elektromonteriai ir kiti profesijų darbininkai.

Vikių ir Rubikių cechuose aprūpinama žinybiniais butais arba suteikiamos sąlygos gyvenamojo namo statybai, aprūpinant kombinato statybinėmis medžiagomis.

Kreiptis į kadru skyrių arba skambinti telefonu 5-19-72.

Administracija

Rinko Panevėžio spaustuovės namo rotacine mašina. Indeksai antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusė „Pravdos“ formato. Tir. 10.834 Užsak. Nr. 479

67282 Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktorius 5-14-74, red. pavaduotojo 5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laišku ir žemės ūkio skyrių 5-14-83

«Коллективный труд» («Коллективный труд») — орган Аникшяйского районного комитета КП Литвы и Аникшяйского районного Совета народных депутатов (на литовском языке)

Anykščių skyrius, Pergalės 35, spaudė Ukmergės spaustuovė, J. Janonio 31. Spausdinama rotacine mašina. Indeksai antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusė „Pravdos“ formato. Tir. 10.834 Užsak. Nr. 479